न्नम् । तथा पृथिव्याः प्रथमभूमेर्विस्तारस्थानम् । एतदपि पूर्व्व-वान्नातम् । तत् पुष्करपर्णे प्रथयति ।

कल्पः । "याभिरदृꣳहज्जगतः प्रतिष्ठाम् । उर्व्वीमिमां विश्व-जनस्य भर्त्रीम् । ता नः शिवाः शर्क्कराः सन्तु सर्व्वाः" इति । जगतः स्थावरादेः प्रतिष्ठामाश्रयभूतां विश्वजनस्य भर्त्रीं सस्यादिद्वारा सर्व्वजनस्य पोषयित्रीमिमामुर्वीं याभिरदृꣳहत् दृढीकृत-वान् प्रजापतिः । एतदपि पूर्व्वमुक्तम् । ताꣳ शर्क्कराभिरदृꣳ-हदिति । तास्तादृश्यः शर्क्कराः क्षुद्रपाषाणा नोऽस्मदर्थं सुख-प्रदाः सन्तु ।

कल्पः । "अग्नेरेतश्चन्द्रꣳ हिरण्यम् । अद्भ्यः सम्भूतममृतं प्रजासु । तत्सम्भरन्नुत्तरतो निधाय [४] । अतिप्रयच्छन्दु-रितिं तरेयम्" इति । हिरण्यमिति । तद्धिरण्यं तत्सम्भ-रन् सम्पादयन् अग्नेर्वीभत्सान्निवारणायोत्तरपार्श्वे तद्धिरण्यं निधाय रजतमतिप्रयच्छन् । अहं दुरितिं दुर्गतिं तरे-यम् ॥

कल्पः । "अश्वो रूपं कृत्वा यदश्वत्थेऽतिष्ठः । संवत्सरं देवेभ्यो-ऽनिलाय । तत्ते न्यक्तमिह सम्भरन्तः । शतं जीवेम शरदः सवी-राः" इति । अश्वत्थमिति । हे अग्ने त्वं यद्यदा अश्वः सन् तदीयं रूपञ्च सम्यक् कृत्वा देवेभ्योऽनिलाय गूढोपक्रम्य संवत्सरम-श्वत्थे स्थितवानसि । तत्तदा ते त्वदीयं न्यक्तमश्वत्थे निगूढं तेजः सारम् इह यज्ञभूमौ सम्भरन्तः सम्पादयन्तो वयं सवीराः पुत्र-भृत्यसहिताः शतं शरदो जीवेम ।